

РЕШЕНИЕ

№ 3015

гр. София, 06.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в открито заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **4087** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. „И. по Т.” гр.С. с адрес гр.С., бУ. „Г.М. Д”, У. „1.” № 11, К. В срещу РЕШЕНИЕ от 05.01.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 5 състав по нахд № 11019/2009 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление (НП) № 22-2200899 от 28.05.2009 г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” гр.С., с което на основание чл.413, ал.2 от Кодекса на Т. (КТ) на И. Н. П., в качеството ѝ на управител на „Тофи стил” ЕООД е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лв. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и в противоречие със събраните по делото доказателства. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено РЕШЕНИЕ от 05.01.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 5 състав по нахд № 11019/2009 г. и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2200899 от 28.05.2009

г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” гр.С..

Ответницата по касационната жалба И. Н. П. не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за **ОСНОВАТЕЛНА**.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение от 05.01.2010 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 5 състав по нахд № 11019/2009 г. е отменил изцяло наказателно постановление № 22-2200899 от 28.05.2009 г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” гр.С., с което на основание чл.413, ал.2 от Кодекса на Т. (КТ) на И. Н. П., в качеството ѝ на управител на „Тофи стил” ЕООД е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лв. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Е Д Б, на свидетел при връчване на АУАН Л Е Теофилова – К, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл.42, т.5 и чл.56, ал.1, т.6 ЗАНН, тъй като в акта и НП не са посочени законовите разпоредби, които са нарушени и не е налице правно единствено между словесното описание на нарушението и цифровото посочване, което е довело до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Изведен е и правен извод за неправилно приложение на материалния закон, тъй като административно наказателната отговорност на нарушителя е следвало да бъде ангажирана за нарушение на чл.25, ал.5 от Закона за здравословните и безопасни условията на труд (ЗЗБУТ) и чл.2, ал.4 от Наредба № 3 от 25 януари 2008 г. за условията и реда за осъществяване дейността на службите по трудова медицина (Наредба № 3).

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 5 състав е валидно и

допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон, конкретно изводите на районния съдия за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: при извършена от свидетелката Елена Благова проверка на 09.02., 16.02 и 24.02.2009 г. по спазване на трудовото законодателство на обект на „Тофи стил” ЕООД, находящ се в гр.С., У. „Каменоделска” № 6А, било установено, че към 16.02.2009 г. не е осигурено обслужването на работещите в дружеството от регистрирана служба по трудова медицина, тъй като представеният при проверката договор със СТМ „-КО” ООД бил с изтекъл срок. До приключване на проверката не бил представен действащ договор със регистрирана служба по трудова медицина, за което е съставил АУАН № 22-2200899 от 04.03.2009 г. за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗЗБУТ и чл.2, ал.4 от Наредба № 3. Издадено било обжалваното пред СРС НП № 22-2200899 от 28.05.2009 г.

Разпоредбата на чл.25, ал.1 ЗЗБУТ въвежда задължение за работодателите да осигуряват обслужване на работещите от регистрирани служби по трудова медицина. Нормата на чл.25, ал.5 ЗЗБУТ и на чл.2, ал.4 от Наредба № 3 пояснява, че когато за работодателя е практически невъзможно сам или в съдружие да създаде служба по трудова медицина, той сключва договор с регистрирана служба. Касационната инстанция не споделя извода на районния съдия за допуснати в хода на административно наказателното производство съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон чрез некоректно посочване на състава на нарушението и липса на единство между словесното описание на нарушението и цифровата му квалификация. Между описанието на нарушението в АУАН и НП не съществува никакво разминаване, което да доведе до невъзможност за наказаното лице да разбере, в какво нарушение е обвинено. Както текста на акта, така и наказателното постановление преповтарят буквално цитираната норма на закона (чл.25, ал.1 ЗЗБУТ), която въвежда задължение за работодателя „да осигури обслужване на работещите от регистрирана служба по трудова медицина”. По-нанатъшното описание на нарушението е свързано единствено с уточнение на начина на констатиране на нарушението - при проверката са изискани документи, но представеният договор със

СТМ „-КО” ООД, сключен на 01.08.2007 г. бил с изтекъл срок (до 01.08.08 г.) и до приключване на проверката действащ договор не бил представен.

Службите по трудова медицина (СТМ) са звена с превантивни функции, които консултират и подпомагат работодателите в планирането и организирането на дейностите по осигуряване и поддържане на здравословни и безопасни условия на труд (чл.25, ал.2 ЗЗБУТ). Съгласно чл.25, ал.3 ЗЗБУТ и чл.2, ал.2 от Наредба № 3 има различни начини за създаване на СТМ, като една от възможностите е работодателите самостоятелно или съвместно с други работодатели да създадат СТМ. При липса на такава възможност работодателят е длъжен да сключи договор с регистрирана служба (чл.25, ал.5 ЗЗБУТ и чл.2, ал.4 от Наредба № 3). Именно последните разпоредби районният съдия е намерил за правилна квалификация на административното нарушение, но касационната инстанция не споделя тези правни доводи. Сключването на договор с регистрирана СТМ е само една от възможностите работодателят да изпълни основното си задължение по чл.25, ал.1 ЗЗБУТ и чл.2, ал.1 от Наредба № 3 да осигури на работещите обслужване от СТМ. Какъв вариант на създаване на СТМ ще бъде избран от конкретния работодател е предоставено на неговата свободна воля и осмотрение. Ето защо не може да се приеме тезата на районния съдия, че е извършено административно нарушение на чл.25, ал.5 от ЗЗБУТ и чл.2, ал.4 от Наредба № 3 поради липса на сключен договор с регистрирана СТМ. Наличието на такъв сключен договор за предходен период е само пояснение на начина на констатиране на нарушението, но същото се състои в нарушение на основното задължение по чл.25, ал.1 ЗЗБУТ и чл.2, ал.1 от Наредба № 3 да се осигури на работещите обслужване от регистрирана СТМ. В текста на АУАН и НП текстовете на закона са цитирани точно и буквално, без разминаване между словесно описание и цифрово означение, по начин, който да даде възможност на нарушителя да разбере вмененото му нарушение. Ето защо касационната инстанция намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения по чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, нито неправилно е приложен материалния закон. Като е достигнал до противен правен извод районният съдия е допуснал неправилно приложение на закона - отменително основание по чл.348, ал.1, т.1

вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Ето защо и на основание чл.221, ал.2 АПК решението следва да бъде отменено като неправилно.

След отмяната на решението на СРС настоящата инстанция е компетентна да реши спора по същество – чл.222, ал.1 АПК, доколкото не са налице основанията по чл.222, ал.2 АПК за връщане на делото за разглеждане от друг състав на СРС.

По вече изложените съображения и на основание чл.220 АПК вр. чл.63 ЗАНН съдът възприема фактическата обстановка:

При проверка по документи на 16.02.2009 г. по спазване на трудовото законодателство било установено, че не е осигурено обслужването на работещите в дружеството „Тофи стил” ЕООД от регистрирана служба по трудова медицина, тъй като представеният при проверката договор със СТМ „-КО” ООД бил с изтекъл срок. До приключване на проверката не бил представен действаш договор със регистрирана служба по трудова медицина, за което е съставил АУАН № 22-2200899 от 04.03.2009 г. за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗЗБУТ и чл.2, ал.4 от Наредба № 3. Издадено било обжалваното пред СРС НП № 22-2200899 от 28.05.2009 г.

В АУАН № 22-2200899 от 04.03.2009 г. и в НП №22-2200899 от 28.05.2009 г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало И. Н. П. да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Обжалваното НП № 22-2200899 от 28.05.2009 г. е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по см. на чл.47 ал.1 б. «а» във вр.ал.2 ЗАНН. Извършването на нарушението се установява от показанията на актосъставителката Б, които следва да се кредитират като логични, последователни и безпристрастни, както

и от писмените доказателства от административно наказателната преписка. Констатираното нарушение е санкционирано в нормата на чл.413, ал.2 КТ, като е наложена глоба на виновното длъжностно лице (ръководителя на трудовия процес в предприятието по смисъла на пар.1, т.5 от ДР на КТ) и законовите граници съгласно чл.27, ал.1 ЗАНН. По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 05.01.2010 г. на СРС, НО, 5 състав е **НЕПРАВИЛНО** на основание чл.348 ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде **ОТМЕНЕНО**, а по същество на спора съобразно чл.222, ал.1 АПК – да бъде потвърдено наказателното постановление. По изложените съображения и на основание чл. 221 ал.2 АПК и чл.222 ал.1 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 05.01.2010 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ**, 5 състав по нахд № 11019/2009 г., с което е отменено изцяло наказателно постановление (НП) № 22-2200899 от 28.05.2009 г. и **вместо него:**

ПОТВЪРЖДАВА ИЗЦЯЛО наказателно постановление № 22-2200899 от 28.05.2009 г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” гр.С., с което на основание чл.413, ал.2 от Кодекса на Т. (КТ) на И. Н. П., в качеството ѝ на управител на „Тофи стил” ЕООД е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.